

EUROOPA EESTLASTE KOOR VALMISTAB ETTE XXVI LAULUPEOKS

Euroopa Eestlaste Koor (EEK) pidas Luksemburgis suure laululaagri ajavahemikul 31.01. kuni 02.02.2014. Laululaagri eesmärk oli õppida ja salvestada laulupeo laule, kuhu koor läheb sel suvel esiema valikkooride hulgas. Küsisime nii dirigentidelt kui ka erinevatelt lauljatelt, mis tõmbab neid osalema EEK laagritest.

LAURA RUMMEL pärit Tallinnast; Praegu elan Wuppertalis, Saksamaal. Olen elanud väljaspool Eestit 18 aastat. Kooris olen sopran. Mis koorides oled laulnud varem:
- Tallinna 21. keskkooli lastekoor
- Tallinna Pedagoogikakooli naiskoor
- Tartu Ülikooli naiskoor
Euroopa Eestlaste Koori muljed:

endaga kaasa midagi riigist, kus elab ja samas Eestlaseks olemise - tunde, meie ühise kultuuri tunde. Miks meie, kes me elame elu väljaspool väikese Eesti piire, tuleme nii vaimustatult kokku, et minna laulukaare alla? Arvan, et parim vastus sellele peitub mu lemmiklaulu "Oma Saar" sonades "Kui üks helin saatmas teel, siis leidja sa ..." - see on hing, ühiselt jagatud, mille koos olles ja muusikas ära tunne.

Kuulun Saksamaal EÜSLi projektkoori asutajate hulka. Kui koor loodi, oli täiesti loomulik, et löön kaasa. Juba see oli tore, et Saksamaa igast otsast soitsid lauljad proovideks kokku ja saime omavahel tuttavaks. Nüüd tuleme kokku mitmest ilmakaarest, trotsides vahemaid ja riigipiire. Pean Eesti Euroopa Koori absoluutseks fenomeniks - eks ole see ju samas nii rahvuslik kui rahvusvaheline. Iga liige toob

Laulupidu: Nii kaua kui mäletan, olen alati laulupeol käinud, lapse- ja noorena esinejana, hiljem ka kuulajana. Laulupeod on osa minu isiklikust identiteedist, meeles on käidud rongkäigud, hernesupi helpimine viimas ja üks isiklik rekord - kord ühe peo ajal sai lapsena järjestikku ära söödud 7 pulgajäätist. Eestit ilma laulupidudeta ette ei kujutakski.

SILVER LUMI - Dirigent

Olen pärit Maarjamaalt, kuid elukoht praegu on Helsingis, kus olen elanud kaheksa aastat. Osalesin laulupeol esimest korda 90ndatel aastatel kooliga.

Alustasin dirigendina kolm aastat tagasi Silleri segakooriga Soomes. Kooril on rohkem kui 35 liiget. Olen ka viimase kolme aasta jooksul olnud vähemalt viis korda seotud Euroopa Eestlaste Kooriga.

Minu arvamus on, et Laulupeol on „Feeling” kõige tähtsam. On väga oluline, et laul viib endaga kaasa - koht ja muud peavad mõtetest kaduma. Peab mõtlema

kas laulu ajaloost või millegist muust. Ühes suhtes see on nagu „an out of body experience”.

Ma leian, et EEK on saavutanud palju üle aastate ja nii hästi. Rõõm ja hing on nii suur, sest koor saab harva kokku, vaid kolm korda aastas. Sellega oleks ka parem tase kui oleksid harjutused tihedamini - näiteks iga nädal. EEK siht ei ole lihtsalt harjutada vaid harjutatakse kindlaks sihiks, näiteks

Laulupeoks või kontserditeks kas Saksamaal, Kanadas, Inglismaal või mujal. On silmapaistev kui hea koostöö toimub kooriliikmete vahel, mis moodustab koori hinge. Sedasi tõmbab EEK tunne mind ikka tagasi!

PILLE LÄÄNEMÄGI pärit Leicesterist;

praegune elukoht Veldhoven, Madalmaal. Olen elanud Hollandis 27 aastat. Praegu kodune perenaine!

Olen „madal alt” häälerühmas ja laulnud mitmetes koorides: Leicesteri Eesti segakooris 10 aastat, kooli ja ülikooli koorides, Veldhovenis 5 aastat naiste pop-kooris.

Käin laagrites nüüd ligi 5 aastat. Tutvusin EU-kooriga Münsteris 2009 aastal ESTO'1. Olin läinud pealt kuulama, aga Reet, Karin ja Astrid kutsusid kohe kaasa laulma. Meendusid suvepäevad Inglismaal, mis on mulle lapsepõlvest tuttav.

Euroopa kooris käivad koos lauljad, kellel on suur tahtmine laulda, kes on andekad ja muusikaalsed. Paljudel on pikk reis selja taga. Koorijuhid toovad lisavaimustust. Tulemuseks on see, et saab lühikese ajaga laulud nii selgeks et võib nendega esineda. Laagrites laulame hommikust õhtuni.

Peale õhtusööki kulgevad õhtud väga seltskondlikult. Tavaliselt kogunetakse klaveri ümber ja läheb laulaks ja tantsuks. See kestab varahommikuni. Isiklikult ma nii kaua vastu ei pea. Ma ei tunne laule, mis on vahepeal Eestis populaarseks saanud, nii et kaasa laulda on raske. Viimane laager Luksemburgis oli tavalisest suurem. Surve oli peal, et kõik laulud laulupeoks selgeks saada. Oli ka palju rohkem ette plaanitsetud, nii et oli vähem võimalust lihtsalt oma tegevuseks. Väiksemad laagrid on mulle rohkem meeldinud.

Ma pole iial laulupeo ajal Eestis olnud. Olen ainult teistelt kuulnud milline fantastiline elamus see on. Tahan korra elus seda kogeda. Kujutan ainult ette milline kokkukuuluvuse tunne sellisest koos laulmisest võib tulla. Ootan suve ja sõitu Eestisse.

ALEXANDER THOMSON

I was born in Leicester and given a musical upbringing by my Scottish father and English mother who encouraged me with folk songs and hymns. Music included piano, trombone, choirs, a variety of Celtic and 'British' folk music and

later as a church organist.

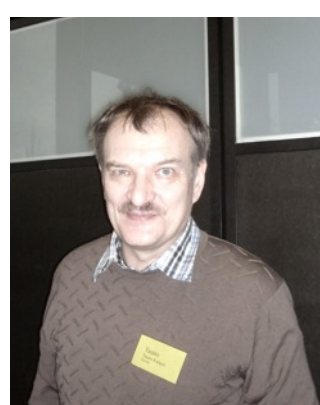
In addition to my language studies at Cambridge I spent many hours discovering the fascinating non-Indo-European languages of Europe, including Estonian. I first visited Tallinn in 2003 and fell in love with the people and language. Since 2009 I have lived with my Dutch wife in Utrecht.

As part of a British amateur choir I sang at the Jaani kirik and in Haapsalu in February 2013,

which helped me understand what singing and national dancing represent to Estonians. On my return I got to hear about EEK from an Estonian, Kaupo Känd, living in the Hague.

I was attracted to the intense harmonies, the concentration by the singers on quality of performance, and the fact that when you hear an Estonian choir sing, you see hundreds of individual strong characters yet also a unity of purpose, which is a beautiful combination. I am impressed by the wonderful camaraderie of the EEK, a warm social side, great relationships between the generations and very professional and friendly conductors. Where did everyone get all that energy from to be able to rehearse from 8-11 pm directly upon arrival, and then ten hours on the Saturday plus a party that went on till the wee small hours?

The Song Festival will, no doubt, be an overwhelming experience! I've heard that one doesn't have to order an Estonian national costume; one can come in one's own national dress instead. So I intend to turn up in my kilt!

TAUNO KANGUR pärit Tartust, enne Shveitsi kolimist elasin 8 aastat Tallinnas.

Olen ÜRO Euroopa majanduskomisjon Genfis, majandus-spetsialist. Laulan baritoni häälerühmas. Mis koorides oled laulnud? Tartu Miina Härma Gümnaasiumi

segakoor - laulupeol käisin sellega 1970ndate lõpus; Tartu Ülikooli kammerkoor - 7 aastat, üks esimestest dirigentidest seal oli hr. Kalev Lindal; Kuldjala Lauluselts - TÜ kammerkoori vilistlaste koor Tallinnas - 8 aastat, dirigent Tiit Arro/Jaanus; Paar segakoori Genfis mehhiko dirigent Alfredo Lavalley juhatusel, laulame seal endiselt ühes topeltkvartetis.; EÜSLi ja Euroopa Eestlaste koorid - ca 7 aastat. Mu muljed Euroopa Eestlaste Koorist - igati positiivsed ja innustavad, oleme katsunud kõigul üritustel töö kõrvalt osaleda.

JÜRI VÄLI. Olen pärit Järvamaalt, Albu vallast - see on mu ema kodukant. Minu isa oli pärit Saaremaalt. Kui Väli nimeliste inimeste kaugemat tausta uurima hakata, siis selgub enamasti alati, et nende juured on Saaremaalt. Ka minu isa elas Kärla vallas Karujärve kaldal, kuid sattus sõja ajal mandrile.

Ise olen TTÜ haridusega elektritsener. Välismaale sattusin 2008, kui mu abikaasa Imbi otsustas minna tööle Euroopa Liidu Väljaannete Talituse (OPOCE) Luksemburgis. 2013 oktoobrist olen mina ise aga tööl EL Nõukogus Brüsselis - hakkas siin tegelema Nõukogu videovalve süsteemide kaasajastamisega. Seega praegune elu käib kahe koha vahel - tööpäevadel Brüsselis ja nädalavahetus Luksemburgis. Eks varem või hiljem tuleb emba-kumba kohta perel kokku kolida. Euroopa Eestlaste Koori olemasolu uuris abikaasa kohe 2008 aastal välja ja hakkas selles osalema. Et mina polnud pärast häälemurret enam koorides laulnud siis osalesin selles koori tegevuses peamiselt tema autojuhina ja lapsehoidjana. Kuid kui 2009 aasta laulupeo järel kuivas koor jälle nagu tavaliselt üksjagu kokku, siis selleks, et mehi rohkem paistaks olema, lükati ka mind lavale. 2010 (?) suvel Inglismaa reisi ajal hakkas aga ka laulmine juba välja tulema, ning tekkis mõte, et ehk ma polegi päris lootusetu ja ehk õnnestub lood

selgeks saada ning järgmisel laulupeol ka ise laulukaare alla saada. Vahepeal jõudis mu praegu 10 aastane poeg Luksemburgi mudilaskooriga seal juba laulda, tütar on vanem ja on

korduvalt osalenud, seega meie perest olen mina ainus, kellel see veel tegemata - loodetavasti saab sel suvel ära käidud. Enne häälemurret laulsin just kõrgemaid hääli, praegu aga olen teine bass ja needki partiid tunduvad liiga kõrged. Selline koorivariant mulle meeldib - nädalavahetus põhjalikku tööd heade dirigentide juhendamisel. Olen käinud nüüd harjutamas ka igal nädalal korra kokku saava koori juures ja see tundub juba liiga üksluine.

Ja tore on see, et inimesed kaugelt kokku tulevad - järelikult on kõigil tõsine tahtmine taga.

Samuti on koori reisi olnud toredad - ikkagi mingi eesmärk. Muidugi võiks ka turistina samadesse paikadesse minna, aga siis on alati võimalus ka mitte minna, ja nii tihti minemata jääbki.

LEA LEITARU - sündisin 3.jaanuaril 1962 Kölnis, Saksamaal. Mul on kaks vanemat venda.

Olen abielus ja olen kahe tütre ema.

Hariduselt olen arhitekt ja töötan Bonnias.

Elan Euskircheni linnas (55.000 elanikku), mis asub Kölni ja Bonni lähedal.

Laulan sopranit.

EÜSLi ehk nüüd pigem Euroopa eestlaste kooris laulan algusest saadik.

Endises Leelo kooris olin kõige noorem koorilaulja, nüüd kuulun mitme teisega pigem „seniorilauljate“ hulka. Naljaks lugu, aga nii ta on! Panen tähele, et laulumisel on mingi teraapiline mõju, viib kõiksugudest keerulistest mõtetest eemale.

Lauljaid on nii palju, et leidub alati keegi jutukaaslane. Dirigentide suhtes on ka väga meeldiv lugu, iga üksik dirigent on väga haruldane, igal ühel on omad erinevad nõudmised ja rõhud. Koor on vahepeal nii suureks kasvanud, et on päris keeruline midagi ühist ette võtta nagu näiteks pärast meie esimest ühist laulupidu 2004. Tahtmine, eestlastega aega veeta, on mind eluaegse „väliseestlasena“ sstnud ja paistab, et see kooskäimistung kordub ka uute väliseestlastega.

Leelo kooris laulsin umbes 14. eluaastast saadik, ca. 7 aastat. Käisime igal teisel laupäeval koos Düsseldorfis. Koorijuhiks oli Villu Laidsaar senior. Meie „laulupeod“ olid eestlaste peod siin Saksamaal ja seal, näiteks Inglismaal, Rootsisis..., ehk ESTO`del laulmised. Huvitaval kombel laulame praegu EU-kooris palju neid laule, mida ma umbes 35 aasta eest Leelo kooris laulsin!

Olen lauljana kahel laulupeol käinud. Esimene avaldas erilist muljet, sest oli lihtsalt esimene kord, et sellise suure laulurahvaga laval seisin. Võimas ja väga liigutav! Teisel laulupeol käisin koos mõlema tütreaga ja see oli selles suhtes eriline elamus. Laulupidu on omaette ainulaadne ja samas ütlen eriti nende päevade jooksul suure aitäh vanematele, et nad mind „eestluse suunas“ kasvatasid. Eestlus koos laulmisega on minu elu päris rikkaks täitnud.

